دستور ۲۰ جمادی الاولی ۱۴۱۸ (۱۳۷۶/۷/۱)

حضرت حاج دکتر نورعلی تابنده گنابادی مجذوب علیشاه ارواحنا فداه

هو

۱۲۱

حَسْبُنَا الله وَ نِعمَ الْوَکیل

برادران و خواهران عزیز و مکرّم:

نامه‌های متعددی از شهرستانها می‌رسد که یا شخصاً مطالب و سؤالاتی را مطرح می‌نمایند و یا بطور عموم، نکاتی را تذکّر می‌دهند که توضیح و روشن نمودن آنها برای شما اخوان مفید بنظر می‌رسد از طرفی وقایع و جریانات زندگی مسائل جدیدی را پیش می‌آورد که نیازمند بررسی است گرچه مطالعهٔ متن رسالهٔ شریفهٔ پند صالح و همچنین دستورالعملهای مرقوم از طرف حضرت آقای رضاعلیشاه و حضرت آقای محبوبعلیشاه اَعلَی الله مَقامَهُما و دستورالعمل رمضان ۱۴۱۷ می‌تواند، حلاّل مشکلات باشد معهذا یادآوری و تکرار بعضی از آنها ضروری بود لذا اخوان محترم را ابتدا به منابع مذکور ارجاع داده و توضیحاً اضافه می‌نمایم:

۱. مجالس فقری و دینی در شبهای جمعه و دوشنبه تشکیل شود و اخوان محترم حضور در مجلس را از اهمّ وظایف بدانند و سعی کنند از اول وقت حضور یابند و هرگاه صاحب مجلس گرفتاری داشت و از پذیرایی معذور بود تا تعیین تکلیف نشده است، مجلس بطور سیار برقرار شده و ادامه یابد و به هر صورت تعطیل نگردد و فقرا مقید به حضور باشند.

۲. در مجلس فقری به هیچ وجه صحبت دنیایی بعمل نیاید و مباحث اجتماعی و دنیایی را که فقرا از لحاظ فردی و شخصی مورد نظر دارند در غیر زمان و مکان مجلس باشد.

۳. تنظیم برنامهٔ مجلس و کتاب خواندن از طرف کسی که مأذون به آن امر است، انجام شود و وظایف مقرّر به همان ترتیب است که دستور داده شده و اجازه صادر شده است و دیگران نباید دخالت کرده و دستور دهند و هرگاه مطلب یا نکته‌ای را متوجّه می‌شوند، قبلاً یا بعداً به مسؤول همان امر، یادآوری نمایند.

۴. در مجالس سکوت برقرار باشد تا همگان بتوانند از استماع قرائت کتب، بهره‌مند شوند و با توجّه بذکر خدا، مجلس را مصداق حلقهٔ ذکر الهی سازند. حالات جذبه که احیاناً برای سالک پیش می‌اید مختص به خود اوست و نباید به دیگران تحمیل گردد یا اینکه گاهی این حالات موجب حرکت یا بهم زدن سکوت باشد بخصوص از طرف خواهران، بسیار ناشایست است و اولاً حاکی از ظرفیت ناقص و نقص در قدرت روحی است که قادر به کنترل خود نمی‌باشد ثانیاً اگر شخص قدرت خودداری از این حرکات جذبه را دارد و معهذا اقدام نمی‌کند قاصر یا احیاناً مقصر است ثالثاً این بروز حالات، مزاحم حال دیگران بوده و تحمیل روحی بر آنان حساب می‌شود.

۵. در نشستهایی که بعنوان مجلس فقری تشکیل می‌شود ولو با عدّهٔ معدودی که احیاناً ممکن است محارم یکدیگر باشند، باید رعایت حجاب شرعی بعمل آمده و محلّ جلوس خواهران و برادران مجزّا باشد.

۶. فقرای قدیمی باید پندار و گفتار و رفتارشان بحدّی منطبق با اصول فقری باشد که فقرای متأخّر نمونه‌گیری کنند که خدای ناکرده جزئی‌ترین کوتاهی از فقرای قدیمی نه تنها حاکی از قصور در سلوک است بلکه اگر جوان‌ترها و افراد مبتدی آن روش را ملاک قرار دهند، موجب سنگین‌تر شدن بار مسئولیت آنها خواهد بود.

۷. مسئلهٔ اعتیاد بسیار مهم است. اعتیاد هم فساد است و هم مُفسِد دیگران، توجّه داده می‌شود که معتاد را اگر غیر فقیر است به مجلس راه ندهند و اگر از اخوان است مسلّماً بعد از تشرّف به فقر است که به این گناه آلوده شده است زیرا از معتاد دستگیری نمی‌شود. چنین شخصی خود باید توجّه کند و لااقل ایه **لا تَقْرَبُوا الصَّلوةَ وَ اَنْتُمْ سُكارى**[۱] را ملاک قرار داده و مجلس فقری را که محلّ ذکر خداست، آلوده نسازد.

۸. قبل از جلسه یا بعد از آن و در همان محل به هیچ وجه جلسهٔ دوستانه به نحوی که به مجلس فقری اتّصال یابد، برقرار نگردد همه فقرا بعد از خاتمهٔ مجلس، متفرّق شوند و به هیچ وجه غذا خوردن و اطعام، جزء جلسهٔ فقری نیست مگر بمناسبتهای خاص که به اطلاع عموم می‌رسد.

۹. در درویشی تبلیغ نیست و هیچ کس جز به اندازه‌ای که به او اجازه داده شده است حقّ صحبت و شرح مطالب را ندارد. فقرا با رفتار خود، بدون زبان، تبلیغ کنند و نشان دهند که کیمیای ولایت می‌رود که مس وجودشان را مبدّل به طلا سازد و چنین حالتی است که دیگران را نیز هدایت می‌کند. سفر مشایخ نیز به شهرستانها برای توجّه و سرپرستی به حال فقرا و بررسی نیازهای معنوی آنهاست نه تبلیغ درویشی و نهایت آنکه اگر کسانی خواستند هدایت شوند و خلوص این خواست در ناصیهٔ آنها مشهود بود، دست آنها را خواهند گرفت.

۱۰. غالب سؤالاتی که می‌شود در کتب و بخصوص پند صالح و همچنین دستورالعملهای حضرت آقای رضاعلیشاه و حضرت آقای محبوبعلیشاه و دستورالعمل ۷ رمضان ۱۴۱۷ پاسخ داده شده است اخوانی که سؤالاتی دارند لازم است بدواً این مراجع را دقیقاً مطالعه کنند و اگر پاسخ را نیافتند آنگاه با نامه پرسش نمایند.

۱۱. همانطور که بارها یادآوری شده است اخوان از لحاظ فردی و شخصی و در غیر مجالس فقری مانند همهٔ افراد شیعهٔ ایرانی مختارند که با تدبیر و تفکّر، تصمیم بگیرند اما بعنوان درویشی به هیچ وجه نباید در سیاست دخالت کنند درویش، آزاد است ولی درویشی به سیاست کاری ندارد.

۱۲. وقایع ناگوار را باید مصداق ایهٔ شریفهٔ **وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِنَ الْاَمْوالِ وَ الْاَنْفُسِ وَ الثَّمَراتِ**[۲] دانسته و خود را مصداق **وَ بَشِّرِ الصّابِرينَ**[۳] نموده آهن در کوره، ضربات پتک را تحمل می‌کند و محکمتر می‌شود. ذرّاتی که تحمّل نمی‌کنند و از قطعهٔ آهن جدا می‌شوند، اصالت وجودی خود را از دست می‌دهند. ضربات پتک، آهن را محکمتر می‌کند ولی کلوخ را می‌پاشاند. امیدوارم توفیق دیدار ظاهری حضرت ولیعصر عجّل الله فرجه را داشته و انشاءالله آن وقت آهن آب دیده شده باشیم.

۱۳. در تاریخ اسلام از زمان رسول اکرم صلّی الله علیه و آله هر وقت مؤمنین اتّفاق کلمه داشته‌اند، عظمت اسلام را جلوه داده‌اند، تفرقه و اختلاف، گناه عظیمی است که خدا و خلق از آن نمی‌گذرند. فرمود: **وَ لا تَنازَعُوا فَتَفْشَلوُا وَ تَذْهَبَ ریحُکُمْ**[۴].

۱۴. پاداش دستورالعمل مذکور در ایهٔ دیگری بیان شده است: **وَ لا تَهِنُوا وَ لا تَحْزَنُوا وَ اَنْـتُمُ الْـاَعْلَوْنَ اِنْ کُنْتُمْ مُؤمِنینَ**[۵] سستی نکنید و محزون نشوید زیرا اگر مؤمن باشید برتر خواهید بود.

رَبَّنا اَفْرِغْ عَلَینا صَبْراً وَ ثَبِّتْ اَقْدامَنا وَ اَنْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرینَ[۶]

وَالسَّلامُ عَلَیکُمْ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ

نورعلی تابنده مجذوبعلیشاه

[۱] سورهٔ نساء، ایهٔ ۴۳. در حالی که مست هستید به نماز نزدیک نشوید.

[۲] سورهٔ بقره، ایهٔ ۱۵۵. و هراینه شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و نقص اموال و جانها و ثمرات بیازمائیم.

[۳] دنبالهٔ همان ایه. و مژده ده به صبر کنندگان.

[۴] سورهٔ انفال، ایهٔ ۴۶. با هم نستیزید که سست شوید و نیروی شما برود.

[۵] سورهٔ آل عمران، ایهٔ ۱۳۹.

[۶] سورهٔ بقره، ایهٔ ۲۵۰. پروردگار ما بر ما شکیبائی بریز و گامهای ما را استوار ساز و ما را بر گروه کافران یاری کن.